

A Magyar Tudományos Akadémia Műszaki Tudományok Osztályának ünnepi rendezvénye

Tisztelt Osztályelnök Úr! Kedves Akadémikustársaim! Hölgyeim és Uraim!

A műszaki alkotások láttán gyakran megállunk egy pillanatra, és rácsodálkozunk az emberi találékonyságra. Amikor pedig megismerjük a mögöttük álló mérnöki gondolatot, az alkotók tudása és kitartása is csodálattal tölt el bennünket. Kiállításunkkal ezt az élményt szeretnénk megosztani látogatóinkkal. Széchenyi István a Hitelben így fogalmazott: „A tudományos emberfő mennyisége a nemzet igazi hatalma.” Ez a gondolat az Akadémia bicentenáriumi ünnepségsorozatának és a mi kiállításunknak is egyik vezérfonala. Az Akadémia és a Lánchíd ma is arra emlékeztet bennünket, milyen szorosan összetartozik a tudomány és a mindennapi mérnöki tevékenység.

Különösen büszkék lehetünk arra, ahogyan Akadémiánk kétszáz éves története összefonódott a műszaki és természettudományok fejlődésével. Bár a Műszaki Tudományok Osztálya 1949-ben vált önállóvá, az általa képviselt szellemiség az Akadémia történetének kezdeteitől jelen van. A hazai mérnökgenerációk hidakat építettek – szó szerint és képletesen is – a múlt és a jövő, az elméleti kutatás és a mindennapi gyakorlat között. A kiállítás kurátoraként arra törekedtem, hogy közös munkánk megmutassa Osztályunk sokszínűségét, és közelebb hozza a látogatókhoz a mérnöki gondolkodást. Kiállításunknak különleges keretet ad az Akadémia székháza és annak neoreneszánsz előcsarnoka. Itt mutatjuk be többek között a Lánchíd eredeti láncszemét és tervezési dokumentumait, Kempelen Farkas beszélőgépezének modelljét, Bánki Donát eredeti turbináját, valamint az Akadémia számára készített Gömböcöt. E tárgyak mindegyike egy-egy kérdés, felismerés és megoldás történetét őrzi.

Amikor két évvel ezelőtt elvállaltam a kiállítás megrendezését, tudtam, hogy egyedül nem megy. Köszönöm mindenkinek, aki egy-egy jelentős tárggyal, tudásával vagy munkájával hozzájárult ahhoz, hogy ma itt együtt ünnepelhessünk. Külön szeretném megköszönni Bakallár Imola osztálytitkár munkáját. Imola két éve fáradhatatlanul, óvó szeretettel és minden részletre kiterjedő figyelemmel szervezi az osztályhónap és a kiállítás eseményeit. Kedves Imola, szívből köszönöm!

Eran Egozy, az MIT ipar professzora így fogalmazott: „A zene megmozgatja agyunk művészi oldalát, ezáltal ösztönzi a kreativitást, amely a mérnöki munkában és a tudományban is hasznosítható.” Mai ünnepünkön ennek a kapcsolatnak is részesei lehetünk: a kiállítás

megnyitóját követően Stépán Gábor tudományos előadását a Műegyetemi Szimfonikus Zenekar és a Vadhús együttes fellépése keretezi.

A Magyar Tudományos Akadémia alelnökeként szeretettel hívom Önöket a mai programra és az osztályhónap valamennyi rendezvényére. Kívánom, hogy találjanak bennük új gondolatokat, inspiráló találkozásokat és örömet.

MTA Székház, Budapest, 2026. október 6.